

da reggeli számában jelent meg és amely így szól:

„Szegedről jelentik: Dr. Pálffy József polgármester táviratot intézett Darányi Kálmán, a miniszterelnök helyettesítésével megbízott földművelésügyi miniszterhez, akitől a szegedi és szegedkörnyéki paprika-termelők nevében a paprikaértékesítési szerv mielőbbi felállítását kérte.”

Kutatattunk a hír forrása után, de csak annyit sikerült megállapítani, hogy ez a hír — nem Szegedről került el a lapokhoz. Nyilvánvaló, hogy a hír Budapesten készült, de nyilvánvaló az is, hogy semmi alapja nincs. Dr. Pálffy József ugyanis szabadságon van, nem tartózkodik Szegeden, sőt nem tartózkodik Magyarországon sem, hanem Ausztriában, tölti pihenő idejét. Kétségtelen, hogy ilyen értelmű táviratot tőle Darányi Kálmán földművelésügyi miniszter nem kaphatott. De nem kaphatott mástól sem, különösen a város hatóságának egyetlen képviselőjétől sem, hiszen dr. Tóth Béla polgármester-helyettes kedden azért utazott fel Budapestre, hogy a földművelésügyi minisztériumban bejelentse Szeged tiltakozását a tervezet ellen és csütörtökön azért utazik ismét dr. vitéz Imecs György főispán és Szanyi István fővegyész társaságában, hogy tiltakozását még nagyobb nyomattal megismétlje.

Börtönre ítélték a vitrinek fosztogatóit

Öt pár láb a rejtekhely előtt...

(A Délmagyarország munkatársától.) A rendőrség májusban elfogta Bálint Ferenc és Jáksó József szegedi inségmunkásokat, akik a reklámvitrinek fosztogatását igen vakmerő módon. A két fiatalember, akik már lopás miatt büntetve voltak, Bálint nem kevesebbszer, mint nyolcszor, elhatározta, hogy a Belvárosi Mozi előcsarnokában és város házában elhelyezett reklámvitrineket fogja kifosztani. Az első lopást a Belvárosi Mozi előcsarnokában elhelyezett Schwaarcz Testvérek cég tulajdonát képező vitrinben követték el. A napali pénztárnnyitáskor bementek az előcsarnokba és miután meggyőződtek arról, hogy az álkulcsuk nyitja a vitrint, eltávoztak, majd közvetlenül zárás előtt visszatértek és a pincében elbújtak.

Előzőleg azonban megállapították, hogy öt személy tartózkodik az előcsarnokban és a pénztárfülkékben. A terepet az uccai pinceablakból tartották szemmel. Innen csupán a lábakat lehetett látni. Gondosan megszámozták, hogy hány láb távozik el az épületből és amikor az ötödik pár láb is elhaladt fölöttük, elbújtak rejtekhelyükről és a vitrint teljesen kirámolták. 223 pengő értékű uridivatcikket vittek el magukkal és az előcsarnokból egy olyan mellékajton keresztül jutottak ki, amelyet csakis belülről lehetett kinyitni. Néhány nap múlva hasonló vakmerő lopást követték el a bérházban. Ezúttal Csury Ferenc órásmester vitrinjét fosztották ki és elvitték 342 pengő értékű árut. A bérházba délután hat órakor mentek be, a néptelen folyosón percek alatt kiszedték mindent a vitrinből és a főkapun át anélkül távoztak, hogy bárki gyanút fogott volna. Az ellopott tárgyakat részben értékesítették, részben elajándékozták, vagy elcserélték.

Elfogatásukkor derült ki, hogy Bálintnak még két kerékpárpáros is terheli lelkiismeretét. A két tolvajt, valamint öt orgazdasággal vádolt egyént szédán vont a felelősségre a szegedi törvényszék szüneti tanácsa dr. Novák Jenő elnökségével. A fiatalemberek beismerték a lopások elkövetését és azzal védekeztek, hogy rossz anyagi körülmények között éltek, addig, amíg az inségmunka tartott, volt némi keresetük, az inségmunka megszűnése után azonban kereset után kellett nézniük, miután azonban nem találtak, elhatározták, hogy a vitrineket fogják fosztogatni. Az orgazdasággal vádoltak tagadták bűnösségüket és azzal védekeztek, hogy nem volt fogalmuk sem az áruk ellopott voltáról, különben is oly magas áron vásárolták meg azokat, hogy nem találhatták a dolgot gyanusnak.

A bíróság Bálint Ferencet másféléstendei, Jáksó Józsefet pedig egyestendei és kéthónapi börtönre ítélte, az orgazdasággal gyanúsítottakat ellenben felmentette. Az ítélet jogerős.

KOLDUSTELEPET LÉTESÍT A VÁROS CSENGELÉN

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes rendelettervezeten dolgoznak mostanában a belügyminisztériumban. A kolduskérdést kívánja rendezni rendeletileg a minisztérium és hír szerint rövidesen megjelenik a miniszteri utasítás, hogy a városokban november elsejétől meg kell szüntetni a koldulást.

A probléma megoldására Szegeden a népjóléti ügyosztályban már hónapokkal ezelőtt kidolgozták tervet. Dr. Kemenessy Tibor népjóléti tanácsnoknak az az elgondolása, hogy az idősebb koldusokat a város veszi gondozásba és hogy a koldulást végképpen megszüntessék, a város koldustelepét létesít.

A tervek szerint a város valamelyik tanyáján állítanak fel a koldustelepét. Felmerült azonban az aggodalom is, hogyha a koldustelep közvetlen a város közelében állítják fel, akkor a koldulást nem lehet teljesen megszüntetni, mert az élelmesebb koldusok naponként beszöknének a városba és továbbra is folytatnák az alamizsnagyűjtést. Dr. Kemenessy tanácsnok kijelölte a koldustelep helyét Csengel közelében. Ez 20 kilométernyire van a várostól, egy nagyobb tanyaházat rendeztetne be ideiglenesen a város, úgy, hogy egyelőre nem

is kellene jelentősebb beruházásokat eszközölni.

A tervek szerint a koldustelepen csakis azokat a koldusokat helyeznék el, akik orvosi megállapítás szerint munkaképtelenek. A fiatalabb koldusokat a népjóléti ügyosztály munkára osztaná be és gondoskodnék az ellátásukról is. Számítanak arra a város házában, hogy 25—30 idősebb koldus elhelyezésére kerül majd sor a csengelei koldustelepen és melléjük felügyelőket osztanak be. Szó lehet esetleg arról is, hogy a koldustelep valamilyen egészen könnyű kézimunka elvégzésére szoktatják majd a koldusokat.

A koldustelep nyers terve elkészült a városházán, kidolgozására akkor kerül sor, ha a koldulás megszüntetésére vonatkozó miniszteri rendelet megjelenik. Ebben az esetben novemberből kezdve megnyitja a város a csengelei koldustelepét és odahelyezi a koldusokat. Számítanak arra, hogy a kolduskérdés megoldásához bizonyos összeggel hozzájárulnak majd a szegedi vállalatok és a kereskedők is, akik most is rendszeresen segítik a koldusokat. Intézkedés történik olyan irányban is, hogy a koldulást szigorúbban ellenőrizze az államrendőrség.

Szentesi támadás a szegedvidéki buza ellen

A Szegedi Gazdasági Egyesület válasza

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyik szentesi lapban a napokban példátlan támadást intéztek a Szegedi Gazdasági Egyesület által rendezendő buzakalásverseny és buzakiállítás ellen és egyenesen felszólította a cikk a gazdákat, hogy a kiállításon ne jelenjenek meg, mert a Szegedi Gazdasági Egyesület a szentesi és vásárhelyi gazdákat csak azért invitálta meg, hogy „azoknak buzáival elpalástolja a silány szegedi buzát”. Erre a példátlan támadásra a Délmagyarország szerdai számában már méltó választ közöltünk Vadász Ferenc törvényhatósági bizottsági tag tollából. Most a Szegedi Gazdasági Egyesület választ közöljük a szentesi támadásra:

— Mint a városokhoz, községekhez intézett meghívásainkból ismeretes, a buzakiállítás mintáinak feldolgozását a szegedi Növénytermelési Kísérleti állomás gabona- és lisztlaboratóriuma fogja végezni. Ennek körzete Csongrád, Csanád, Arad-Torontál és Bácsbodrog vármegye, továbbá Szeged, Hódmezővásárhely és Baja városok területét foglalja magába s így a Szegedi Gazdasági Egyesület által rendezendő buzakiállítás csak ebből a körzetből befutó buzaminták vizsgálhatók meg. Nem helyes tehát az a megállapítás, hogy „a Tiszavidéki buzakiállításból ki lenne rekesztve az a Szolnok és Békés vármegye...” Továbbá, hogy „... az ottani buza helyett lenne kiállítva a silány homokon termelt szegedi, csongrádi, bajai buza.” Nem helyes pedig a megállapítás azért, mert Szolnok vármegye tisztántulási része és Békés vármegye a békéscsabai mezőgazdasági vegyiskísérleti állomás lisztlaboratóriumának körzetébe tartozik és így csak ez az állomás illetékes azon a vidéken termelt buzának a vizsgálatára és a buzakiállítások rendezésére.

— Szolnok és Békés vármegye tehát egyszerűen csak az ott nem vehet részt a kiállításon, mert ezek a vármegyék nem tartoznak a verseny minták vizsgálatát végző illetékes szegedi Növénytermelési Állomás gabona- és lisztlaboratóriumának körzetébe.

— Az a tény, hogy a buzakiállítást Szegeden rendezik meg, nem jelenti „Szeged buzájának Tiszavidéki való márkázását.” Ezzel kapcsolatban különben magyarázatra van szükség. A buzának a termelő vidék szerint való megkülönböztetése és értékelése — a bécsi tőzsdének az 50 évvel ezelőtti területi beosztása alapján — már elavult, igazságtalan fenn nem tartható álláspont. Ezt mi sem bizonyítja világosabban, mint a tisztántulási mezőgazdasági kamara rendezésében május 17-én, Debrecenben megnyitott „Tisztántulási buzaminőségi bemutató”. Ennek eredménye szerint a

kamara területén az 1935. évben termelt és „A” minőségi osztályba sorolt minták megynéki százalékos eloszlása a következő volt:

Békés vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 18,4 százaléka, Szolnok vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 61,7 százaléka, Bihar vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 33,3 százaléka, Hajdu vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 67,5 százaléka, Szabolcs vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 69,6 százaléka, Szatmár vármegyében „A” minőségi osztály volt a beküldött mintáknak 74,2 százaléka.

— Ezek a számadatok közelebbi magyarázatra nem szorulnak s csak azt bizonyítják, hogy a minőségi termelés korában, a buzaminőségvizsgálatok mai színvonalán a buzának termelő vidék, származási hely szerinti értékelésért küzdeni annyi, mint tudomást nem venni az utóbbi évtizedben történtekről. Teljes tájékozatlanságra vall a szentesi idegenforgalmi hivatal igen tisztelt vezetőjének és gazdasági tanácsnokának a Szentesi Gazdasági Egyesülethez intézett átirata. Erre válaszunk a következő:

— A tiszavidéki mezőgazdasági kamara felállításának nemrég felvetődött terve a buzaverseny nyel semmiféle összefüggésben nincs és nem is lehet, mert a buzaminőségverseny megrendezését a Szegedi Gazdasági Egyesület még a múlt év őszén határozta el, amikor a külön tiszavidéki mezőgazdasági kamara felállításáról nem is volt kiérlelődött terv.

— Ezen a vidéken most első ízben rendezendő buzakiállítás pénzügyi és egyéb okok miatt még a lisztlaboratórium egész körzetére sem terjedhetett ki. Egyébként is az a terv, hogy buzakiállítás és minőségi verseny lesz minden évben, lehetőleg a lisztlaboratórium egész körzetére kiterjedően, még pedig olyan formában, hogy minden évben más és más város legyen abban a helyzetben, hogy a kiállítást magának vallhassa. Semmiféle érdeket nem sérthet tehát az, hogy az első kiállítást Szegeden, a Szegedi Gazdasági Egyesület fogja megrendezni, sőt egyenesen a szomszédvárosok érdekeit szolgálja, ha buzakiállítási alkalmakat az ittjáró — bizonyára nagyszámú — idegen szakemberekkel is megismertethetik.

— Amennyiben pedig Szentes és esetleg még más városok — amit alig hiszünk és amit őszinte sajnálattal vennénk tudomásul — nem jönnének el a buzaversenyre, annak elsősorban saját maguk fogják kárát látni. Hiszünk és reméljük, hogy a Szentesi Gazdasági Egyesület nem teszi magáévá a „Csongrádmezei Hírlap” és a cikkben szereplő két ur felfogását. A buzakiállítás nem helyi érdekeket szolgál, hanem egyetemes magyar ügyet, a magyar minőségbuza termelésének ügyét, amely mellett minden más szempontnak bátterbe kell szorulnia.

Balatonboglár

a magyar tenger legszebb és legmodernebb intézménye. Közvetlenül a Balaton partján. Minden igényt kielégítő tökéletes komfort. Folyóvizű szobák. Saját strand. Tennis pályák, motoros és evezős csónokok, hátsó lak. Olcsó árak. A bárban Neitok—Agoston jazz. — Szobarendeléseket Budapest felvessz a RENAISSANCE PENSIO Budapest, IV., Irányi ucca 21. Telefon: 82—5—27.

Hotel SAVOY Pensio